

Kl. 12:31

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det svarer fuldstændig til aftalen i velfærdsforliget, hvor man har aftalt, at for så vidt angår en yderligere forhøjelse af tilbagetrækningsalderen, er det noget, man aftaler på et senere tidspunkt ud fra et fastlagt mønster, en form for indeksering. Det her er præcis en parallelaftale: at man laver en indeksering på et senere tidspunkt ud fra nogle fastlagte retningslinjer, nemlig at der ikke må blive flere mellem- og topskatteydere, som vi har berørt. Det er det, der er indholdet i det her.

Når vi behandler det i dag, er det, fordi Folketinget skal have god tid til at få indsigt i det her forslag. Der er mange detaljer, som hele tiden bliver gennemregnet, der kommer hele tiden nye eksempler. Det skal så genfremsættes den første tirsdag i oktober og kunne vedtages inden den 1. november, med henblik på at skattekortene for år 2008 kan få de rigtige tal.

Kl. 12:31

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg siger tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Poul Erik Christensen.

Kl. 12:31

(Ordfører)

Poul Erik Christensen (RV):

Forhandlingerne om regeringens skattepakke er endnu et af de grumme eksempler på, at blokpolitikken i Danmark trives i allerbedste velgæende. Vi havde et naivt radikalt håb om, at en til tider reformvillig skatteminister havde bemyndigelse til at søge et bredt forlig, men det viste sig i de sidste timer at være mere naivt, end vi havde troet. Vi havde en tro på, at statsministeren ville vise samarbejdsvilje og indgang til nye tider i dansk politik.

Forhandlingsforløbet viser endnu en gang, at Dansk Folkeparti og deres ultimative vetoret i forhold til regeringens politik skal fjernes. Selv et halvdårligt – eller halvgodt – regeringsforslag formår Dansk Folkeparti at gøre ikke bare dårligt, men direkte skadeligt.

Har regeringen intet politisk mål og almindelig politisk stolthed? Er der ikke grænser for, hvad regeringen vil lade sig byde af sit støtteparti? Er det blot interessen i at bevare regeringsmagten, der er det væsentlige, og som får regeringspartierne til at acceptere DF-kravene?

Med store armbevægelser, der næppe er overgået af Professor Tribini, bekendtgør VK-ministre, at skatteaftalen er en succes. Hvad er det så for en succes, som professorens efterlignere

rosere? Hvad er det så egentlig i kroner og øre? Mange har regnet på det, og jeg har set Jyllands-Posten den 5. september, der fortæller, at mellemgruppen med indtægter på op til 365.000 kr. vil få en besparelse på 462 kr. og 9 øre om måneden, en LO-arbejder med 200.000 kr. i indtægt får 109 kr. og 59 øre om måneden, og pensionisten med den lave indkomst på 130.000 kr. får 9 kr. og 17 øre om måneden. Tja, hvad vil man så bruge alle de penge til? Nu kunne det jo være, at de forventede kommunale skattestigninger æder hele beløbet, så jeg vil da fraråde pensionister og andet godtfolk allerede nu at gå ud og bruge af pengene.

Hvis der så bare havde været en stor beskæftigelseseffekt, som kunne være med til at løse den store mangel på arbejdskraft, ville det være bedre, men her har DF også sat sit store, sorte fingeraftryk. Regeringens halvdårlige forslag ville have givet lidt over 10.000 flere årsværk, men nu har DF formået at reducere antallet med over 2.500 – 2.500 personer, som samfundet har så hårdt brug for til at afhjælpe travlheden i vore mange gode private virksomheder og til omsorg, pleje og helbredelse.

Partierne har indført en topskat, som i realiteten bliver på 21 pct., ved at fusionere mellem-skatte og topskatte. Der bliver virkelig et bjerg at bestige. Det skal bestiges af faglærte arbejdere, politibetjente og sygeplejersker, der ønsker at give et ekstra nap. De bliver ramt af en hidtil uhørt skattebarriere.

De glade forligspartier har derudover også fjernet ethvert økonomisk incitament til at indbetale penge på en kapitalpension. Fremover vil mellemgruppen blive beskattet med en højere procent på udbetalingstidspunktet end fradragprocenten. Fremover bliver kapitalpensionen for topskatteydere, men dem er der jo så uforandret 960.000 af. Det er 960.000 personer, der beskattes med en skatteprocent, der blev beregnet for landets allerrigeste og for de allerhøjeste indtægter. Dagbladet Børsen skriver i dag i sin leder:

»Jo længere, eksperterne får gravet sig ind i regeringens skattepakke, jo mere åbenlyst bliver det, at pakken er tom. Det giver i hvert fald et hult ekko, hvis man råber efter arbejdsudbud.« Udvalgsforhandlingerne med afdækning af den økonomiske ansvarlighed og eventuelle ændringsforslag med en grønnere profil vil afgøre, hvordan den radikale gruppe vil stemme ved lovforslagets vedtagelse.